

iv) ar atsakymai į viršuje nurodytus klausimus dėl eksporto iš Indijos, palyginant su eksportu iš Pakistano skirsis, atsižvelgiant į:

- a) procedūras, vykusias PPO GSO; ir/ar
- b) Komisijos išvadas, išdėstyta reglamentuose Nr. 1664/2001, Nr. 160/2002 ir Nr. 696/2002?

v) Ar atsižvelgiant į atsakymus į viršuje pateiktus klausimus:

- a) nacionalinė muitinė privalo grąžinti visus ar dalį antidempingo mokesčių, kuriuos ji surinko pagal Reglamentą Nr. 2398/97; ir
- b) jei taip, kam ir kokiomis sąlygomis turi būti vykdomas grąžinimas?

⁽¹⁾ OL L 332, 1997 12 04, p. 1

⁽²⁾ OL L 56, 1996 03 06, p. 1

⁽³⁾ OL L 219, 2001 08 14, p. 1

⁽⁴⁾ OL L 26, 2002 01 30, p. 1

⁽⁵⁾ OL L 109, 2002 04 25, p. 1

Verwaltungsgericht Köln (Vokietija) 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Versandservice GmbH prieš Vokietijos Federacinę Respubliką, kita byloje dalyvaujanti šalis: Deutsche Post AG

(Byla C-352/04)

(2004/C 262/32)

Verwaltungsgericht Köln (Vokietija) 2004 m. birželio 30 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 16 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Versandservice GmbH prieš Deutsche Post AG.

Verwaltungsgericht Köln prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar EB sutarties 47 straipsnio 2 dalį kartu su EB sutarties 95 straipsniu ir kartu su Direktyvos 97/67/EB⁽¹⁾, pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/39/EB⁽²⁾, 12 straipsnio 5 įtrauka ir 7 straipsnio 1 dalimi, reikia aiškinti taip, kad, tuomet, kai universalių paslaugų teikėjas taiko specialius tarifus verslo klientams, kurie išrūšiuotas pašto siuntas pateikia pašto tinklui kitose pristatymo grandinės vietose, o ne pašto skyriuose, šis universalių paslaugų teikėjas yra įpareigotas taikyti šiuos specialius tarifus ir įmonėms, kurios pašto siuntas

surenka iš siuntėjo ir jas jau išrūšiuotas pateikia pašto tinklui tame pačiame pašto tinklo skyriuje ir tomis pačiomis sąlygomis kaip ir verslo klientai, ir kad universalių paslaugų teikėjas negali atsisakyti taikyti tokius tarifus motyvuodamas tuo, kad jis yra įpareigotas teikti universalias paslaugas?

⁽¹⁾ 1998 01 21 OL L 15, p. 14.

⁽²⁾ OL L 176, p. 21.

Bundesfinanzhof (Vokietija) 2004 m. liepos 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nowaco Germany GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Byla C-353/04)

(2004/C 262/33)

Bundesfinanzhof 2004 m. liepos 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 16 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Nowaco Germany GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Bundesfinanzhof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Ar gali būti taikomas 1991 m. birželio 5 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1538/91⁽¹⁾, nustatantis išsamias Reglamento (EEB) Nr. 1906/90 dėl tam tikrų prekybos paukštiena standartų įgyvendinimo taisykles, nustatant, ar prekė, kuriai eksportuoti prašoma leidimo, atitinka prekybai įprastą kokybę?

2) Jei į 1) klausimą būtų atsakyta teigiamai:

a) Ar taikomas 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92⁽²⁾, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 70 straipsnis, kai reikia nustatyti, ar prekė, kuriai eksportuoti prašoma leidimo, atitinka prekybai įprastą kokybę?

b) Ar Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 70 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta vienodos kokybės prezumpcija taikoma ir tuo atveju, kai buvo patikrintas tik prekių pavyzdys, tačiau taikytinos Bendrijos teisės nuostatos toleruoja tam tikrą kiekinį prekių trūkumą ir atitinkamai reikalauja bei aiškiai nurodo patikrinti tam tikrą mažiausią kiekį prekių pavyzdžių tam, kad būtų nustatyta, ar laikomasi leistinų ribų?